

В саду засніжене гілля,
І світло у вікні.
За садом — стежка у поля
По білій цілині.

І тільки віти розведеш,
Окинеш небеса —
Війне така лунка безмеж,
Аж забринить сльоза.

Змахнеш її, поглянеш вдаль:
Туман, вогні, зірки.
Хмаринка, світла, мов печаль,
Спливає у віки.

Куди вона, звідкіль вона,
З яких земель і літ?..
І світло синього вікна
Летить за нею вслід.
